

A/S BALSLEV & CO. THORSHAVN

Altid stort Lager af:
Trælast i alle gangbare Dimensioner
samt alle Slags Bygningsmaterialer.

Særlig fremhæves:
Fint savet Fyrretømmer,
Baaetræ, saavel Fyr som Eg,
Rund Fyr til Master, Bomme o. l.,
Krydsfiner i alle Tykkelser og Kvaliteter.

Telefoner: Nr. 20 & 237.
Trælastforretningen: Nr. 194.

og luftin var almanna ogn, skuldi vatnið verið tað. Foroyingar kundu vænta nógv av tingsins monnum til frama fyri hin ognarleysa — tað mátti sigast! Tað skuldi ikki undra talaran, um á tingborði kom at liggja frammi uppskot um, at luftin skuldi verða privatmannaogn, og at hann, ið ynskti luft, mátti skatta fyri hana til ognarmannin. Hetta lóktist at fara at verða mannagongdin. Foroyingurin hevði so stalt nakað til at gleða seg til!

Djurhuus: »Dam meinar at votn og sjógvar skulu vera almanna ogn. Tað fór ikki at bera til«. Djurhuus talaði um, at loyvi var givið Tvoroyri at eksproprierast, tí tendensir voru at ganga upp í hvorjum við vatnprisinum. Hann helt, at Dam ikki undir ekspropriasjónarsakina á Tvoroyri var ímóti, at menn fingu pening fyri vatn.

Zachariasen talaði um, at tað átti at verið soleiðis, at vatn til t. d. ravnagn skuldi hitt almenna fingið ókeypis.

P. M. Dam helt, at tað var lógið, at Djurhuus ikki skuldi minnst stóða hansara undir orðdráttinum um ekspropriasjónina av vatninum til havnina. Mitens og talarin høvdu tá ein rætt hvassan orðdrátt um, hvør ið av rættum skuldi eiga vatnið. Talarin hevði tá hildið sterkt uppá, at hitt almenna skuldi eiga vatnið, so øll høvdu somu atgongd til tað sum til luftina. Tilfellið á Tvoroyri, har ið hagaeigararnir kravdu pening fyri vatnið, sýndi greitt, hvussu landið kemur at liggja. Tá ið nú tingið slær fast, at privatmaðurin eigur vatnið, vilja allir jarðadráttarnir skunda sær at fylgja jarðaeigarinum á Tvoroyri og krevja pening fyri vatnið. Og tað var rætt, sum Djurhuus segði, at tendensurin var at fara upp eftir við prisinum. Jarðaeigararnir á Tvoroyri byrjaðu við 5 oyru, fóru so upp í 10 — og krevja nú ella hava kravt 25 oyru fyri tonsið.

(Framhald).

Javnaðarmanna inntøkumál á tingi.

Løgtingsins yvirtaking av bankviðurskiftunum og brunatryggingini í Føroyum, løgtingsins einkarsøla við olju, salti, og yvirtaking av koltmálinum.

(Framhald.)

Lagtingsmænd husker endnu det Aar, da Tinget købte Salt som Krischjælp, hvor stor Forskel der var paa den Saltpris, der blev budt Rederierne privat, og den Pris, Tinget opnaede. En Reder, som købte privat, og som rosedes sig over, hvor billigt han havde købt, gav 23 Kr. pr. Ton. Tinget fik alene ved at indhente Tilbud gennem Mellenhandlerne Saltprisen ned i 17,20 Kr. pr. Ton for kontant Betaling. En Differens paa 5,80 Kr. En organiseret Enehandel, der købte hele Saltforbruget under ét ved direkte Forhandling med Saltproducenterne, vilde uden Tvivl faa Prisen endnu længere ned. Det er vist ikke at sige for

meget, at en Enehandel med Salt ved Antagelse af billigste Fragttilbud fra Dampskibsselskaberne og ved Køb af hele Saltforbruget under ét og direkte, vilde — uden at gøre det dyrere for Forbrugerne — tjene mindst 5 Kr. netto pr. Ton. Her i Landet er Forbruget 20.000 Tons Salt om Aaret. Der er saaledes Tale om en aarlig Fortjeneste paa 100.000 Kr. Som Forholdet nu er, gaar disse Penge i udenlandske Lommer. Vi har ikke Raad til saadan Ufornuft.

Vedrørende Organisation af en saadan Enehandel med Salt er det vist rigtigst, at Enehandelen virker som Central, som modtager Ordre fra alle Saltforbrugere og Handlende paa

Færøerne og indforskriver Landets Forbrug i store Partier under ét, hvorved Prisen som sagt kan trykkes længere ned, end hvad Tilfældet er, naar der bestilles i flere Partier fra forskellige Eksportører. Udførselen til Forbrugerne kan ske paa samme Maade som nu, saaledes at Rederne og Købmændene faar Hovedforbruget direkte fra Fragtskibet.

Saltlagre maa være i Thorshavn, paa Sudero, vestenfor og nordenfor. Men samtidig som vi maa tage flere Saltpartier, for at vi — som foran omtalt — kan levere Saltet samtidig til Forbrugerne, lige for Skibene skal sejle, kan vi tage store Partier til de Steder, der opbevarer Saltet. Derved kan der utvivlsomt spares mange Fragtgifter.

Det er et Spørgsmaal, om det ikke er rigtigst at faa A/S Skipafelagið Føroyar — som Lagtinget ejer en stor Del i, og som Tinget burde se at faa Aktiemajoriteten i — til at oprette en direkte Skibrute mellem Hovedmarkedet, Spanien og Færøerne. Dampskibsselskabet fik saa Fragtningen af Saltet og vor Fisk, i Stedet for nu, hvor fremmede, hovedsagelig Nordmænd, tjener disse Penge. Der er ikke Tvivl om, at vi kunde faa andre Værer end Saltet lige saa billigt fra Spanien som fra andre Lande. Og i denne Kontingenteringslid gelder det om at handle mest muligt med de Lande, der køber fra os.

Vedrørende Saltsalg til Rederne og Købmænd til Skibsdrustring er det samme at sige som om Oliesalget: Kredit maa kun gives mod 1. Prioritets Panteret i Fangsten. Til Hjemmebrug bør Saltet almindeligvis kun leveres mod kontant Betaling, dog maaske i særlige Tilfælde, naar Bestyrelsen for Enehandel mener, at Omstændighederne taler derfor, og godt Pant kan opnaas, paa 3 Maaneders Kredit, men i saa Tilfælde til højere Pris.

(Framhald.)

Sjónleikurin

Hin politiski kannustoypari verður leikaður aftur í morgin í Sjónleikarhúsinum. Vónandi fer hann nógvar áskodnar, so væl sum hann varð framfurdur fyri jól.

Navnaskifti.

Harri Ole Olsen, Tjørnuvík, hevur fingið loyvi at broyta navn sitt til Óli Vesturkleit.

Vor Krone Margarine overgaar al anden Margarine i Kvalitet og Velsmag.

A/S Thorshavns Mælkforsyning & Margarinefabrik.

Føroya skipara- og navigatorfelag

hefur ársaðalfund í Tórshøll í Tórshavn friggjandagin 11. januar 1935 kl. 3 s. p.

Fundarskrá:

1. Greitt verður frá farna ári.
2. Granskodður roknskapur verður framlagdur til góðkenningar.
3. Nevndarval og granskodara-val.
4. Lógbroytn.
5. Peningagrunnur til stuðul fyri einkjur og heilsuleysar sjómenn.
6. Ymist.

Nevndia.

AKTIESELSKABET FØROYA BANKI

Hovedkontor:
THORSHAVN

Stiftet 1906.

Afdeling:
TRANGISVAAG

AKTIEKAPITAL OG RESERVER KR. 900.000.

Bankforretninger af enhver Art udføres.

Kontortid 11—3.

Hovedkontoret i Thorshavn tillige åbent G—Z for Ind- og Udbetalinger.

Lýsing.

Tað verður her gjørt kunnigt, at eftirstøður av kommunuskatti fyri juli og oktober ársfrjóðingar 1934 og av vatngjaldi fyri 1934, sum ikki eru goldnar innan 10. januar h. á., verða sendar pantfótunum til pantingar.

TÓRSHAVNAR BÝRÁÐ, 3. januar 1935.

SJÓNLEIKARHÚSIÐ

Eftir áheitan verður sjónleikurin

Hin politiski kannustoypari

eftir Ludvig Holberg framfurdur fyri seinastu ferð sunnudagin 6. januar kl. 5.

Bilettir til vanligar prisir í H. N. Jacobsens Bókahandli og við inngongdina.

Øll eiga at siggja henda sera skemtiliga sjónleik.

Hvor forgaa over Aaen efter Vand — hvorfor bruge udenlandske Sæber, naar De kan faa færøske, som er bedre og billigere, fra Fabriken „OKKARA“

Sundhed er et af Livets største Goder.

Den sunde
Drik

er
Galle & Jessens
Cacao og Chokolade

Brug den daglig — den er
oplyvende,
mild,
nærende.

Faas overalt paa Færøerne,
men — læg Mærke til Navnet:

A/S Galle & Jessens
Chokoladefabrikker
København Ø.

Rita Stangsæbe kan bruges
til alt — bør bruges af alle—

Bestu og billigastu
Sukurvørur
Sukurveruhúsið.

Toiletsæben „Okkara“
er den fineste fine og den billigste billige af al Toiletsæbe.

Vort Telefonnummer
er

143.

Nevndia.

Vi fremstiller nu færøsk Smelteost den er fed velsmagende og billig.

A/S Thorshavns Mælkforsyning
& Margarinefabrik.

Takið gods við
„Tjaldrinum.“

Veile Støbegods.

ENEFORHANDLER

for

A.S.C. M. Hess' Fabrikker, Vejle,

Valdemar Lützen,

Telefoner: 16, 176 og 68.

„Okkara“ TOILETSÆBER er
drøje, billige, og har den Perfume, som De synes om.

Partifælle! Har du
spurgit din Nabo og din
Arbejdskammerat, om
han holder „Føroya Social-Demokrat“? Gör
han det ikke, bør du
opfordre ham dertil.

RITA SÆBESPAANER
til al finere Vask

Ferðist við „Tjaldur“!